

Ligeledes har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet underrettet mig om, at han agter her at fremsætte Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til Aalborg Amts Skolefond.

Endelig har Indenrigsministeren underrettet mig om, at han agter her i Thinget at fremsætte Forslag til Lov angaaende Forbud imod Forhandling af spirituose Drikke til Fiskere i Nordsøen udenfor Søterritoriet m. V.

Fremsettelsen af disse Lovforslag vil komme paa Dagsordenen for næste Møde.

Paa Dagsordenen staar først:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Dag- og Nat-signaler for danske Skibe i Havsnød.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 109 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 13 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer, de dertil stillede Endringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling.

Ordføreren (Carstensen): Den Gang det foreliggende Forslag var til 1ste Behandling, viste der sig, som ærede Medlemmer ville erindre, ifkun Stemning for dets Fremme. Naar det desuagtet blev henvist til Udvalg, laa det i, at der under Sagens forøbrigt meget korte Behandling blev opkastet det Spørgsmaal, om det ikke var ønskeligt at inddrage under dette Lovæmne Bestemmelser vedrørende Skibes Forhold efter Sammenstød paa Søen. Det er jo desværre en Kjendsgjerning, at den intensive Kært, som den nye Udvikling har ført med sig, har havt til Følge, at der finder mangfoldige Sammenstød Sted, særlig i stærkt befærdede Farvande og ofte om Natten, og det er ligeledes en sørgelig Kjendsgjerning, at ofte efter slige Sammenstød den af Parterne, der har lidt mindst, gaar sin Vej og overlader det Skib, der har lidt størst Skade, til sin Skjæbne. Dette maa imidlertid ikke betragtes udelukkende som et Bevis paa, at vedkommende Skibsfører mangler Hjertelag for sine Medmen-

nesker, det er snarere Frukten af en nervøs, ængstelig Frygt for det Ansvar, han paadrager sig ved at seile et andet Skib i i Søen, et Ansvar, som han i det første Dieblitz Tængstelse og Uro søger at unddrage sig ved at „forvinde“, som man siger i daglig Tale. Der er vist ikke nogen Tvivl om, at mange af de Skibe, der sporløst forvinde, ere paaseilede, seilede i Søen, uden at man nogensinde har faaet at vide, hvem der er den Skyldige. Paa den anden Side, selv om et Skib bliver paaseilet og forladt af den, der gaar derfra tilbels ufsadt, indtræder det, naar Sagen undersøges, at Vedkommende siger: „Jeg var selv saa medtaget, at jeg kun kunde tænke paa at søge min Frelse.“ Der maa altsaa gjennem Lovgivningen lægges et Vaand paa denne Tilbøielighed til kun at tænke paa sig selv fra de Skibes Side, der ere i Stand til at yde Hjælp, og da de paaseilede Skibe ikke ville have nogenjomhelst Gavn af disse Dag- og Nat-signaler under mangfoldige Forhold, da ofte ikke Andre ere i Nærheden end netop det Skib, som det er blevet paaseilet af, ligger den Tanke jo nær at søge at lægge et Tryk i den Henseende paa Skibsførernes Pligtfølelse, paa deres Hensyntagen til Andres Liv og Eiendom ved at give Lovbestemmelser, der fastsætte visse Regler i denne Henseende. — Den hviderede Indenrigsminister stillede sig ogsaa velvillig overfor den fremsatte Tanke, han yttrede kun det om den, at han vilde finde det maaste fornuftigst, formaalstjenligt at afvente den nærførestaaende Behandling af den skandinaviske Lovkommissions Arbejde, der har optaget dette Æmne blandt mangfoldige andre Æmner vedrørende Søfarten. Da det jo imidlertid har viist sig, at de søfarende Lande, som staa os nær i forskjellige Retninger, allerede have lovgivet paa dette Omraade, har Indenrigsministeren ved nærmere Overbetielse fundet, at der kunde være Noget, der talte for, at man allerede nu benyttede denne Leilighed til at faae Sagen ordnet. Efter Samraad med Ministeren har Udvalget derfor foreslaaet indsat en ny § 2, der berører dette Æmne og er affattet paa en saadan Maade, at det ikke vil komme til at kollidere med Æmnets Behandling i den skandinaviske Lovkommission. I Henhold hertil er altsaa den Endring indsat, som vedrører dette Spørgsmaal.

De to andre Endringsforslag ere af forholdsvis ringe Betydning. Det ene af dem gaar ud paa ved en ringe Tilføielse at klargjøre, at det, det kommer an paa, er at forbyde Afbendelsen af Skud og lignende Signaler paa den Maade, som de anvendes